

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΗΝ
ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'.

Ὁ Μωϋσῆς, σάν εἶδε σέ χρόνους παλαιούς,
στήν θάλασσα, σέ στύλο πύρινο καί σέ νεφέλη
τήν δόξα τοῦ Κυρίου, προφητικῶς ἀναφώνησε·
«Ἄς τραγουδήσουμε στόν λυτρωτή καί Θεό μας!».

Κρύβοντας τό θεωμένο σῶμα του
μέσα σέ βράχο ὁ θεόπτης Μωϋσῆς
ἔβλεπε τόν ἀόρατο κι ἀναφώνησε·
«Ἄς τραγουδήσουμε στόν λυτρωτή καί Θεό μας!».

Σύ πάνω στό ὄρος τό νομικό
καί στό Θαβώριο φάνηκες στόν Μωϋσῆ,
τότε μέσα σέ γνόφο,
τώρα στό ἀπρόσιτο φῶς τῆς θεότητας.

Ωδή γ'.

Ἡ δόξα πού σκίαζε τήν σκηνή πρωτύτερα
καί στόν Μωϋσῆ μιλοῦσε, τόν δοῦλο Σου,
τύπος ἔγινε τῆς μεταμόρφωσής Σου,
πού ἄστραψε, Δέσποτα, στό Θαβώρ ἄρρητα.
Ανέβηκαν μαζί Σου, Λόγε μονογενές, ὕψιστε,
τῶν ἀποστόλων οἱ ἔγκριτοι στό ὄρος Θαβώρ.
Καί κοντά στάθηκαν ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἡλίας
ὡς Θεοῦ ὑπηρέτες μόνη φιλάνθρωπε.

Ὦντας Θεός τέλειος, ἔγινες τέλειος ἄνθρωπος,
μέ τήν Θεότητα ὅλη ἔνωσες τήν ἀνθρωπότητα
στήν ὑπόστασή Σου, αὐτήν πού εἶδαν
στις δύο της φύσεις ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἡλίας
πάνω στό ὄρος Θαβώρ.

Ωδή δ'.

Δέσποτα, Σύ πού φύλαξες τήν φλεγόμενη βάτο
ἀπειράχτη, προτύπωσης στόν Μωϋσῆ
σάρκα πού ἔλαμπε τό φῶς τῆς Θεότητας.
Κι αὐτός μελωδοῦσε· «Δόξα στήν δύναμή Σου Κύριε!»
Κρούφτηκε ἀπ' τίς ἀκτίνες τῆς Θεότητας
ὁ αἰσθητός ἥλιος, σάν εἶδε στό Θαβώρ
Ἰησοῦ μου, τήν μεταμόρφωσή Σου.
«Δόξα στήν δύναμή Σου Κύριε!»

Πῦρ φάνηκες ἄυλο, Δέσποτα,
πού δέν φλέγει τήν ὕλη τοῦ σώματος,
στούς ἀποστόλους, τόν Μωϋσῆ καί τόν Ἥλία,
Ἕνας ἀπό δύο τέλειες φύσεις.
Ρητορική γλώσσα ἀδυνατεῖ
τά μεγαλεῖα Σου νά ἐκφράσει.
Στό ὄρος Θαβώρ ὁ Κύριος τῆς ζωῆς
τόν Μωϋσῆ καί τόν Ἥλία κάλεσες
τῆς θεότητάς Σου μάρτυρες.
Σύ Χριστέ, πού μέ ἀόρατα χέρια
ἔπλασες κατ' εἰκόνα Σου τόν ἄνθρωπο,
τό ἀρχέτυπό Σου κάλλος στό πλάσμα ἀποτύπωσες·
ὄχι σάν σέ εἰκόνα, ἀλλ' ὁ ἴδιος κατ' οὐσίαν
ὁ Θεός, μαζί καί ἄνθρωπος.
Ἐνώθηκες ἀσυγχύτως,
καί μᾶς φανέρωσες τό πῦρ τῆς Θεότητας,
πού ἁμαρτίες καταφλέγει καί τίς ψυχές φωτίζει,
στό ὄρος Θαβώρ, ὅπου θάμπωσες
τόν Μωϋσῆ καί τόν Ἥλία καί τῶν Μαθητῶν τούς πρώτους.
Ὡδή στ'.

Μέγα καί φοβερό φάνηκε θέαμα σήμερα!
ἀπό τόν οὐρανό αἰσθητός, ἀπό τήν γῆ ἀσύγκριτος
ἔλαμψε πάνω στό Θαβώρ
ὁ νοητός τῆς δικαιοσύνης ἥλιος.
«Ἐξασθένησε, παρῆλθε ἡ σκιά τοῦ νόμου
καί ὄντως ἦλθε ὁ Χριστός, ἡ ἀλήθεια»,
ὁ Μωϋσῆς στό Θαβώρ ἀναφώνησε
ἀντικρῦζοντάς Σου τήν θεότητα.
Ὁ στύλος στόν Μωϋσῆ ἐμφανέστατα
τόν μεταμορφούμενο Χριστό προδήλωσε,
σαφῶς δέ ἡ νεφέλη τήν χάρη τοῦ Πνεύματος
πού τό Θαβώρ ἐπισκίασε.
Ὡδή ζ'.

Τώρα θεάθηκαν στούς ἀποστόλους τά ἀθέατα.
Θεότητα σέ σάρκα ἀστράπτει στό Θαβώρειο ὄρος.
Γι' αὐτό ἀναφωνοῦν·
«Εὐλογητός εἶσαι Κύριε ὁ Θεός, στούς αἰῶνες!»
Μέ τρόμο καί ἐκπληξη
τήν εὐπρέπεια τῆς θείας βασιλείας
στό Θαβώρ οἱ ἀπόστολοι εἶδαν κι ἀναφώνησαν·
«Εὐλογητός εἶσαι Κύριε ὁ Θεός, στούς αἰῶνες!»
Ἀκούσθηκαν τώρα τά ἀνήκουστα.
Υἱός δίχως πατέρα ἀπ' τήν Παρθένο,

ἐνδόξως μαρτυρεῖται ἀπό τήν πατρική φωνή
Θεός καί ἄνθρωπος, αἰώνια ἀναλλοίωτος.
Θέση ὑψίστου δέν κατέλαβες,
ἀλλ' Ὑἱός ἀγαπημένος κατά τήν οὐσία προϋπάρχοντας,
δίχως τροπή ὡς ἄνθρωπος ἦλθες κοντά μας.
«Εὐλογητός εἶσαι Κύριε ὁ Θεός, στούς αἰῶνες!»
Ὡδή η'.

Οἱ μαθητές σου, Δέσποτα,
τήν μαρτυρία τοῦ Πατρός ἀκούγοντας
καί τοῦ προσώπου Σου τήν ἀστραπή,
τήν δυνατότερη ἀπ' τήν ὄραση μή ὑπομένοντας,
ἔπесαν στήν γῆ καί μελωδοῦσαν μέ φόβο·
«Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, πλήθη δοξάζετε
τόν Χριστόν στούς αἰῶνες!»
Βασιλιάς ὠραιότατος τῶν βασιλέων ὑπάρχεις
καί τῶν ἀπανταχοῦ κυριάρχων Κύριος,
δεσπότης μακάριος καί ἔνοικος φωτός ἀπροσίτου,
ὅπου ἔκπληκτοι οἱ μαθητές ἀναφώνησαν·
«Ἄς εὐλογοῦν οἱ νέοι, ἄς ἀνυμνοῦν οἱ ἱερεῖς,
ὁ λαός ἄς δοξάζει τόν Χριστόν στούς αἰῶνες!»
Ὅπως στόν δεσπότη τ' οὐρανοῦ,
τόν βασιλιά τῆς γῆς καί τῶν καταχθονίων τόν Κύριο
στάθηκαν παραστάτες Σου, Χριστέ,
ἀπό τήν γῆ οἱ ἀπόστολοι,
ἀπό τόν οὐρανό ὁ Θεσβίτης Ἡλίας
κι ὁ Μωϋσῆς ἀπ' τοῦς νεκρούς, σέ ἀρμονικό μελώδημα·
«Λαέ δόξαζε τόν Χριστό στούς αἰῶνες!»
Οἱ μέριμνες πού γεννοῦν τήν ραθυμία
στήν γῆ ἐγκαταλείφθηκαν
μέ τήν ἐκλογή τῶν ἀποστόλων, φιλάνθρωπε,
ὅταν Ἐσένα ἀπό τήν γῆ ἀκολούθησαν
πρός τήν μετάρσια θεία πολιτεία.
Καί ἐπαξίως βλέποντας τήν θεοφάνειά Σου
μελωδοῦσαν· «Λαέ δόξαζε τόν Χριστό στούς αἰῶνες!»
Ὡδή θ'.

Γιά νά δείξεις φανερά τήν ἀπόρρητη δεύτερη ἔλευση,
πῶς ὁ Ὑψιστος Θεός μεταξύ θεῶν θά φανεῖ,
στό Θαβῶρ στούς ἀποστόλους, τόν Μωϋσῆ καί τόν Ἡλία ἀρρήτως
ἐλαμψες. Καί ὅλοι, Χριστέ, σέ μεγαλύνουμε.
Ἀκολουθήστε με λοιπόν, λαοί,
νά ἀνεβουῦμε στό ὄρος τό ἅγιο, τό ἐπουράνιο,
στήν πόλη τοῦ ζῶντος Θεοῦ πνευματικά νά σταθοῦμε

καί μέ τόν νοῦ μύστες νά γίνουμε ἄυλης Θεότηας,
τοῦ Πατρός καί τοῦ Πνεύματος σέ μονογενῆ Υἱό ἀπαστράπτουσας.

Κέντησες τόν πόθο μου, Χριστέ,
καί μέ ἀλλοίωσες μέ τόν θεῖο σου ἔρωτα.

Ἀλλά κατάκαυσε μέ ἄυλο πῦρ τίς ἀμαρτίες μου
κι ἀξίωσέ με πλησμονή νά νιώσω τῆς τρυφῆς ἐντός Σου
καί σκιρτώντας νά μεγαλύνω, ἀγαθέ, τίς δύο παρουσίες
Σου.